

Scénář k audioreportáži s panem Jaroslavem Čvančarou

Zpracovali : žáci ZŠ Seifertova

VSTUP č.1.

Pan Jaroslav Čvančara je dnes uznávaný historik, autor několika knih a hraje v kapele Taxmeni. Ne vždy to měl jednoduché, jeho rodiče provozovali tajný biograf a on tedy neměl správný dělnický původ.

01:27 – 01:48

„Tím, že jsem se narodil do filmové rodiny a měli jsme zde ve sklepě takovej tajnej biograf, protože po únoru 48, po převzetí moci komunisty, lecos bylo zakázané, a i provozování soukromé kinematografie, bylo zakázané.“

VSTUP č.2 :

Už na základní škole se setkal s diskriminací kvůli svému původu.

07:57 - 08:25

„Mám špatný vzpomínky na učitelku, která mě v podstatě okamžitě nenáviděla. Ona to byla fanatická komunistka a ona tím, že jsem pocházel z rodiny podnikatele, nebo jak se tehdy říkalo, třídního vykořisťovatele prostě nepřátele komunismu, tak hold jsme, mě nenáviděla.“

VSTUP č.3 :

Komunisté mu nedovolili vybrat si školu jakou chtěl, a tak se nakonec dostal na lakýrníka a písmomalíře. Po škole vystřídal několik povolání, a dostal se i k podniku Osobní lodní doprava, kde ho poprvé zaujala historie.

19:44 – 20:10

„Tam v tom prostředí těch lodníků jsem zažil lidi, například vrátnýho, takový nejpodradnější místo. Tam dělal bezvadnej jakejsi pan Kulič se jmenoval... a on za války byl samopalník ve svobodově armádě.“

VSTUP č. 4 :

Ve své kariéře na nakrátko dostal i k filmu, ale to nemělo dlouhého trvání.

23:17 – 23:34

„A teď jsem jel do toho horního patra k tomu šéfovi, k tomu Hoffmanovi. Přijdu k němu a on celkem tak s úsměvem říká: „Vy jste s tý filmový rodiny toho Čvančary?“ Já jsem myslel, jakože to je dobrý, tak jsem říkal: „Jó, jó!“ On říkal: „No tak to u nás už dělat nemůžete!“

VSTUP č. 5 :

Podobný scénář se ještě několikrát opakoval, a proto často utíkal ke svým koníčkům – skautingu, trampingu a hlavně hudbě. V roce 1970 založil kapelu Taxmeni, která existuje dodnes. Právě s hudbou se pojí i jeho nejobrodnější zážitek.

15:26 - 15:48

„Ráno v osm jsem byl v rozhlasu s kytaristou od Greenhornů a teď tam přijížděly ty ruský tanky a ruští vojáci tam stříleli takový varovný výstřely do vzduchu a vím, že v omítce nad mou hlavou se tam zasekly ty výstřely.“

VSTUP č. 6 :

Své bohaté zkušenosti pak po Sametové revoluci proměnil na plodnou kariéru historika a spisovatele. Pro nás je pan Čvančara hlavně inspirací, že i když okolnosti nám nepřejí, tak je třeba vytrvat a najít si takovou cestu životem, která nás bude bavit, a hlavně pro nás bude mít smysl. Přesně jako on!